

νᾶχω πατρίδα τὰ βουνὰ
κι ἀδέρφια τὰ πουλάκια,

νὰ τραγουδῶ σὰ σεβνταλῆς
κρυμμένος στ' ἀκροκλώνια,
νᾶχω τὸν ἥλιο κεραστή,
νὰ μὲ κερνάει αἰώνια

μέσα σὲ χρυσοπότηρο
τῶν λουλουδιῶν τὸ μῦρο,
νὰ τὸ ρουφῶ και νὰ μεθῶ
και νὰ σκορπῶ τριγύρω

τὸ φλογερὸ μεθύσι μου
νὰ πνίξω τὰ φαρμάκια.
Ἦθελα νᾶμουν τζιτζικας
νὰ ζῶ μὲ τραγουδάκια.

Ἵδηςσὸ

ΡΗΝΑ ΛΕΒΑΝΤΗ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ Κ. ΠΑΛΛΗ

Σεβαστὲ και πολυξακουσμένε μου
Δάσκαλε Ἰλ. Πάλλη.

Προχτὲς ἔτυχε νὰ εἶμαι στὸ καφενεῖο ὅταν ξαφνικά ἔρχεται ἓνας κερατζίης και φέρνει ἓνα δεμάτι χαρτῆα στὸ δάσκαλο τὸν * * * * ποῦ ἄμα τ' ἀνοῖξε και τὰ εἶδαν οἱ ἄνθρωποι οἱ ἄλλοι τ' ἄρπαξαν γλήγορα γιατί ὅλοι φχαριστήθηκαν ἀπ' τὰ χαρτῆα ἐκεῖνα ποῦταν γραμμένα στη Ρωμῆικη γλώσσα.

Τὰ εἶδα και γὼ και μ' ἄρεσαν πολὺ γιαντὸ θὰ σὲ παρακαλέσω πολὺ νὰ μοὶ στείλης κάμποσα χαρτῆα ἀπ' αὐτὰ γιὰ νὰ τὰ διαβάζω και γὼ και νὰ τὰ καταλαβένω και καμπόσους χάρτας τσ' Γεωγραφίας γιὰ νὰ γλέπομε κἔμεῖς οἱ δυστυχισμένοι τοῦ κόσμου.

Ἐπειδὴ ξέρου ὅτι χουρὶς ἄλλο θὰ μοὶ τὰ στείλης ἀπὸ τώρα σ' εὐχαριστῶ.

ὁ δοῦλος

* * * * *

* * * * 18 τάλωνάρι 1912

Κύριε Πάλλη,

Λίβερπουλ,

Σκοπὸς μου εἶνε νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μοῦ στείσετε καμμιά εἰκοσαριά κομμάτια Ἰλιάδα και Γλώσσα και Ζωή.

Θὰ μοῦ χρειαστοῦν νὰ τὰ μοιράσω και πιστεῦω νὰ μὴ μοῦ ἀρνηθῆτε αὐτὰ ποῦ γυρεύω. Γιὰ τὸν σκο-

πὸ αὐτὸ ἤθελα και τὰ βιβλία τοῦ Ψυχάρη, μὰ ἂν και τοῦ ἔγραψα και τοῦ ξανάγραψα παρακαλῶντας τὸν δὲν πῆρα ἀπάντηση ἄλλη ἀπὸ μιὰ ὑπόσχεση μονάχα. Δὲν ξέρω τί συμβαίνει. Κατάλληλο βιβλίο ξὸν ἀπὸ τὰ πάνω θεωρῶ και τὶς Φυλλάδες τοῦ Γεροδήμου ἂν σᾶς εἶνε εὐκόλο νὰ μοῦ τὰ στείσετε, θὰ μ' εὐκολύνετε πολὺ στὴ δουλειά μου, καθὼς και τὰ βιβλία τῆς κ. Δέλτα.

Ἐχώρα γιὰ μένα θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μοῦ στείσετε μιὰν Ἰλιάδα καινούργια ἔκδοση, τὴ Φυσικὴ και ὅτι ἄλλο καινούργιο εἶνε στὸ χέρι σας.

Μὲ ὑπόληψη και ἀγάπη

* * * * *

Κύριε Α. Πάλλη,

Ἐπαναστάτες στη ἰδέα και στη γλώσσα πολεμᾶμε γιὰ τὸ ξύπνημα τοῦ ἔργατη Λαοῦ.

Τὸ ἀναγνωστήριο και ἡ βιβλιοθήκη μας φτωχικά και μιὰ σπιθαμὴ δουλεύει γιὰ τὴν ἰδέα.

Δὲ διαθέτουμε πολλὰ γιὰ νὰγοράσουμε τὰ χρειαζούμενα βιβλία γι' αὐτὸ και σὲ παρακαλοῦμε νὰ μᾶς βοηθήσης. Στείλτε μας τὰ ὁμορφα βιβλία σας και κάνα δύο — (Γλώσσα και Ζωή) — γιὰ τὴν προπαγάνδα.

Μ' ἐχτίμηση ὁ γρ.

* * * * *

© ΟΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Ἐνα δειλινὸ ἀξέχαστο περάσαμε τὴν περασμένη Παρασκευὴ στὸ σπίτι τοῦ Μανόλη Καλομοίρη. Εἴμαστε καλεσμένοι ἡ δ. Μαρίκα Κοτοπούλη, οἱ ἀδερφάδες τῆς κ. Καλομοίρη Ἄλεξάντρα (περαστικὴ ἀπὸ τὴν πόλη μας) και Τζούλια Παπαμόσκου, και οἱ κύριοι Κ. Παλαμάς, Ι. Δραγοῦμης, Γρ. Ξενόπουλος, Μάρκος Παπαμόσκος, Ν. Παπαγεωργίου και Δ. Ταγκόπουλος, και ὅλοι μας γιὰ νὰκούσουμε τὸν κ. Πάλλη ποῦ θὰ μᾶς διάβαζε κομμάτια ἀπὸ τὴ μετάφρασή του τοῦ «Ἐμποροῦ τῆς Βενετίας».

— Πρῶτα πρῶτα ὁ Καλομοίρης και ἡ Τζούλια Παπαμόσκου καθίσανε στὸ πιάνο και παίξανε τοῦ Grieg τὸν «Πέερ Γκύντ». Καὶ μετά, ὁ κ. Πάλλης μᾶς διάβασε τὴν τελευταία πράξη τοῦ «Ἐμποροῦ», ποῦ τὴν καταχεροκροτήσαμε. Μὰ τὸ πιὸ ὁμορφο ἀπ' ὅλα και τὸ πιὸ πρωτότυπο κι ἀξέχαστο εἶτανε ἡ Μολιτωίτσια «Στυλιανούλα Στυλιανῆ» ποῦ μᾶς τὴν τραγούδησε ὁ κ. Πάλλης, ὁ ποιητὴς τῆς, και τὴν ἔπαιξε στὸ πιάνο ὁ Καλομοίρης, ὁ συνθέτης τῆς.

— Πάει πιά, ὁ Ξενόπουλος εἶνε δικὸς μας, καταδικὸς μας και τὸ θάμα αὐτὸ τὸ χρωστάμε στὸ πέρασμα τοῦ κ. Πάλλης, ἡ σωστότερα, στὴν ὑπέροχη μετάφραση τοῦ «Ἐμποροῦ», ποῦ ὁ Ξενόπουλος βρήκε τὴ γλώσσα τοῦ δμαλή, ποιητικὴ, ἔξοχη. Ὅστε δὴ και ὁμπρὸς δὲν ἔχει πιά «εἶμαι δημοτικιστὴς, ἀλλ' ἔχι μαλλιάρης», ἀφοῦ τὸ ἀναγνώρισε πῶς δημοτικισμὸς και μαλλιαρισμὸς ἓνα πράμα εἶνε.

— Ἡ κυρὰ «Ἐστία» χόλιασε γιατί γράψαμε πῶς ὁ κ. Πάλλης στὸ καινούριο βιβλίο του θὰ βάλει γιὰ τίτλο του, πλάι στ' ὄνομά του, τὸ ἐπίθετο «μαλλιάρης», κ' ἔγραψε στὸ φύλλο τῆς 1 τοῦ Σεπτέβρη μερικὲς ἀπὸ τὶς στερεότυπες ἐκείνες κουτοεμπνάδες τοῦ κ. Καρβούνη. Τὰ «Κούφια Καρύδια» μπορεὶ νὰν τὰ διάλεξε γιὰ τίτλο τοῦ βιβλίου του ὁ κ. Πάλλης, μὰ ἡ οὐσία τους ταιριάζει περισσότερο τὰ χωράτὰ τῆς «Ἐστίας».